

isflage, fordi det var lidt tilfældigt, om de kunne få tipsmidler eller ikke kunne få tipsmidler, men nu har de så lidt planlægning i det, og det er i alt fald modeller, der har vist nogle muligheder over for nogle mennesker, som har været i vanskelige situationer, men som har en mulighed for at få et langt bedre liv. De får nu også en sikkerhed for husenes drift og deres videreudbygning i alt fald endnu et år. Forhåbentlig er det noget, vi kan vende tilbage til, sådan så det også er noget, der kan komme til at fortsætte i en række år.

I alt fald er det en model, som jeg tidligere har nævnt, men hvor der ikke rigtig er sket så meget, nemlig en model, man måske skulle overveje på andre områder inden for socialpolitikken – altså tankegangen om, at man, brugere og medarbejdere i fællesskab – forsøger at hjælpe mennesker, der har haft det svært, ud i små arbejdsjob osv. for at åbne dem og få dem ud i samfundet. Det kunne måske lade sig gøre over for andre udsatte grupper, og derfor var det måske en model, man skulle kigge lidt på. Men i alt fald er det dejligt, at de er blevet prioriteret her.

Servicejobbene, ja, det er jo en lille blomst, som er vokset ikke mindst i SF's og CD's baghave, og den har jo nu vokset sig til et helt blomsterbed, og det er faktisk ganske glimrende. Vi håber, at de kan være med til at standse det, vi tillader os at kalde den lidt åbnelige aktiveringsdille, altså nogle steder, hvor man troede, at man med nogle mindre kurser hist og her kunne få mennesker, der havde været langtidsledige, tilbage på arbejdsmarkedet, og hvor man jo må erkende, at det giver en meget stor frustration hos de mennesker, der bliver udsat for lidt af hvert; bibliotekarer, som bliver tilbudt 10. klasses dansk og den slags, som jo ikke nødvendigvis fører vedkommende tilbage på arbejdsmarkedet. Men at man ud over at have gjort det bedre for de her mennesker og få sendt et signal om, at vi faktisk ønsker at bruge de kræfter og de ressourcer, de har, jo samtidig er med til at gøre det bedre for samfundet. For servicejobbene skal jo netop gå ind en række af de steder, hvor der i befolkningen er en meget stor efterspørgsel efter serviceniveaet, og dermed være med til at støtte det, at vi får et samfund, som løser de opgaver, der også er en forventning til hos befolkningen.

Jeg tror, at den her fælles indsats – det at gøre det bedre for den enkelte, samtidig med at befolkningen som sådan oplever et samfund,

der er rarere at være i – faktisk er noget, der kan være startet her, og dermed kan det godt være, at den finanslov, der i virkeligheden ikke ser ud som den store reformfinanslov, i virkeligheden på det punkt er med til at skabe nogle ting, der trækker lange linjer frem. Og alt det der sniksnak kan vi jo så tage i morgen; den der diskussion om udvidelsen af den offentlige sektor, og hvor farligt det hele er, og hvad ved jeg. Jamen altså, den tror vi ikke på. Vi tror stadig væk på, at det at have mennesker gående i en langtidsarbejdslededsituation og med noget aktivering, som de bestemt ikke føler er spor, spor gavnlige for noget, er langt mere skadeligt for det danske samfund, end at man sætter nogle mennesker til at lave noget, vi faktisk har brug for i det danske samfund. Så det er et område, vi er meget tilfredse med.

Der har været lidt diskussion om det forsøg, der er på finansloven omkring helhedsskolen. Jeg vil godt sige, at vi er tilfredse med, at man nu går ind i den tankegang og siger, om skolen ikke kan være et mere samlende midtpunkt i de unges liv, end den var tidligere. Jeg har hørt lidt diskussioner om, hvorvidt det var inden for eller uden for et forlig, og hvad ved jeg. Jeg håber, at man får afklaret de ting, sådan så der ikke er noget problem i at gå i gang med de forsøg på skoleområdet. Men vi hilser dem i alt fald med glæde.

På kulturområdet er der jo en god national investering, nemlig den nationale investering af vores Gauguin'er og alle de andre dyre malerier, vi har på Ordrupgård, som jo er nationale klenodier i den forstand, at de jo i alt fald repræsenterer en ganske stor værdi – de bliver jo jeg vil ikke sige reddet, men de bliver jo i alt fald nærmest reddet i forbindelse med den ekstrabevilling, der er til Ordrupgård.

Jeg synes, det var lidt skammeligt at vide, at vi i Danmark har så store kunstskatte og samtidig vide, at de findes under nogle forhold, der, fordi man i mange år har givet løfter, som ikke rigtig er ført til noget, udgør en fare for, at de ville blive ødelagt. Det har de bevillinger, der nu kommer her, jo heldigvis været med til at forhindre, sådan så Ordrupgård bliver et rigtigt museum i den forstand, at det har en enorm national og international respekt om sig. Men nu får det så også de bygningsmæssige kvalifikationer, der skal til, så vi kan prale endnu mere af det.

Det dansk-jødiske museum er vi også glade for. Der var lidt diskussion med staten om nog-